

ALAPVETÉS

AZ ÁRPÁDFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
„Más alapot senki sem vehet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Henri Visconti: A meghallgatott imádság részlet

" ...és Isten azt mondta: nem.

Kértem erőt...

És Isten adott nehézségeket, amelyek erőssé tesznek.

Kértem bölcsességet...

És Isten adott problémákat, hogy megoldjam azokat.

Kértem bátorságot...

És Isten adott veszélyeket, hogy legyőzzem azokat.

Kértem, adjon szeretetet...

És Isten adott gondterhelt embereket, hogy segítsék rajtuk.

Semmit sem kaptam, amit akartam.

Megkaptam mindent, amire szükségem volt.

És imáim meghallgatásra leltek."

Ne féljete!

„Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdete nektek, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus.”

(Lukács 2,10-11.)

Mennyire vágyunk a jó hírekr! Szeretnénk hallani olyan híreket, amelyek szép eredményekről, felemelő emberi kapcsolatokról, hűségéről, kitartásról szólnak, ehelyett elárasztanak bennünket az aggodalomra okot adó, tragikus, elkésérítő híradások. Az angyal által hirdetett első karácsonyi prédikáció a „nagy örömről” beszél, olyanról, amely mindnyájunké lehet.

Hogyan lehet a miénk? Úgy, hogy először szembesülnünk kell a félelmeinkkel. A mindennapos és a „nagy félelemmel”. Vannak félelmeink, amelyek ránk törnek, aztán hirtelen el is múlnak. Vannak azonban olyanok is, amelyek ránk telepszene, és tönkreteszik, megölik az örömlünket. Az aggodalom az egészség, a járvány éppen aktuális következő hulláma miatt, a ma gondjai miatt, szereteteinkért, munkánk miatt, egyházunkért, nemzetünkért. Aggódás a holnap miatt, az erőtlenség, a magány, a kiszolgáltatottság miatt. A bizonytalanság része lett életünknek. Mit tegey? Merre induljak?

Hogyan döntsek? Milyen irányba terelgessem gyerekeimet, unokáimat? A csalódások is hozzátartoznak mindennapjainkhoz. Nem ezt vártam. Nem ezt ígérték. Bízam a másikban, de kihasznált, elhagyott, visszaélt a bizalmammal. Ezek a csalódások, kudarcok mind ránk terhelődnek, és félelemmel töltene be, a félelem pedig nagyon meggyötör bennünket.

A karácsonyi történet azonban nem ezekről a félelmekről szól. A pásztorokon „nagy félelem vett erőt” – olvassuk – és itt nemcsak arról van szó, hogy megijedtek a nagy világosságtól és az angyali szótól, hanem arról, hogy az Úr dicsősége jelent meg nekik. Az Úr dicsősége, az Úr jelenléte az, ami miatt megrettente a pásztorok. Mert ebben a szentségben, tisztaságban, tökéletességben az ember meglátja saját törékenységét, hiányosságait, bűneit. És rádöbben, hogy mindez nem fér meg egymás mellett. Ezért fordul így Péter a csodálatos halfgás után Jézushoz: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram.” Jézus azonban ahelyett, hogy elmenne, felemeli Pétert, és megbízatást ad neki.

Ugyanígy hangzik Karácsonykor a pásztorok félelmére válaszként az örömhír: „Ne féljete, hirde-

tek nektek nagy örömet... Üdvözítő született ma nektek.” Mindez pedig azt hirdeti, hogy Jézus nem eltávozik tőlünk, hanem megérkezik. Éppen azért, hogy megérdemelt ítéletünket magára vállalja, és így Vele együtt állhassunk az igazságos Isten elé, Aki Fia érdeméért bocsánattal és üdvösséggel ajándékoz meg minket.

Ennek öröme nem hasonlítható össze azokkal az örömmel, amelyekben nekünk olykor részünk van. Mert persze nemcsak félelmeink, hanem örömeink is vannak. De ezek az örömek is olyan törékenyek, mulandók, hamar el is felejtjük őket. Hol van már a tavalyi vagy akár a tegnapi öröm? És ki tudja, holnap lesz-e, vagy beborítják a problémák, gondok. De azt a „nagy örömet”, amelyet az angyal hirdetett, hogy Megtartónk van, ezt semmiféle bánat vagy félelem nem tudja elhomályosítani, eltörölni. Aki azt megérte, hogy Karácsonykor maga Isten hajolt le hozzánk, hogy megmutassa az Ő szereteteli akarát, annak szíve megtelik reménységgel, hálával, bizonyossággal.

Mi ennek az örömmel a lényege? Az, hogy igazán nem kell félünk senkitől és semmitől. Nem kell félünk a ma gondjától, a jövőtől, a szegénységtől, a betegségtől, a haláltól, mert nem kell félünk

Istentől. Mert Jézusért, Aki Karácsonykor testet öltött, és Nagypénteken odaállt a mi helyünkre, szerető menyeei Atyánk lett. Gyermekei vagyunk, és azt is valljuk, hogy Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk Vele együtt mindent. (Róma 8,32)

A körülményeink, az egészségünk, családunk összetétele, a bennünket körülvevő emberekkel való kapcsolatunk változik, a „nagy öröm” azonban állandó. És ez az öröm örökre azé, aki a Karácsonykor hozzánk jött Jézust elfogadja. Mert Szabadítónk van, aki ki tud szabadítani a kétségbeesésből, csüggedésből, magányból, minden félemlünkéből, bűnből és halálból. Aki nem hagy magunkra, Akinek szeretetétől senki és semmi, még a halál sem választhat el.

Karácsonykor megpróbáljuk elfelejteni, félretenni gondjainkat, bajainkat, igyekezzünk a békességre, próbálunk ajándékokkal örömet szerezni egymásnak, megte-remtjük a karácsonyi hangulatot. Azonban ettől a mi életünk és szereteteink élete még nem változik meg, és az ünnepek után ugyanolyan örömtelenek, aggódók és félelmeket hordozók leszünk, mint az ünnepek előtt voltunk.

Ezen a karácsonyon ismét hangzik felénk a nagy öröm, a jó hír,

hogy Üdvözítő született nekünk. Hányszor hallottuk már! De hallottuk-e már igazán örömhírként?

Kívánom, hogy ez a jó hír, ez az evangélium úgy tudja betölteni lel-

künket, hogy ott a félelmeink számára ne maradjon már hely.

Nyikos András

Gyülekezeti életünk hírei, előttünk álló események

A 2020.év végén kicsit megkönnyebbültünk remélve, hogy az új esztendő már nem a járványhelyzet fogja alakítani. Lassan a 2021. év végén vagyunk, és még mindig bizonytalan minden tervezésünk, nem lélegezhetünk fel igazán. Azért hálásak vagyunk Istenünknek, hogy gyülekezeti életünk – a személyesség időnkénti kényszer-szünetével – de mozgalmas lehetett ezévben is. Megtarthattuk a gyermek-hittantáborunkat és a gyülekezeti családos hetünket is, - ezekről részletes beszámolót olvashatnak a Testvérek.

Rendszeres összejöveteleinket folyamatosan megtartjuk:

– Istentiszteletek minden vasárnap 10 órától

– Gyermekfoglalkozások 2 korcsoportban az istentisztelettel párhuzamosan

– Bibliaórák minden kedden 18 órától, ezekre idősebb és fiatalabb tagjainkat egyaránt várjuk

– Ifjúsági órák péntekenként 18 órától, ezeken havonta egy alka-

lommal a leendő konfirmandusaink is részt vesznek

– Házaspáros kört tartunk minden hónap 3. vasárnapján 16 órától

– Baba-mama, illetve fiatal családok körét havi rendszerességgel

– Tanítványság-sorozat indult havi rendszerességgel vasárnap 16 órától

Nagy örömünk, hogy 10 fiatal és 2 felnőtt Testvérünk készül konfirmációi fogadalomtételre, erre való felkészítésük vasárnaponként az istentiszteletek után történik.

Ünnepi istentiszteleti rendünk – reményeink szerint „élőben” – a következő:

december 24. (péntek) du. 15 óra Istentisztelet – gyermekekkel együtt

december 25. (szombat) de. 10 óra Karácsony 1.napi istentisztelet úrvacsoraosztással

december 26. (vasárnap) de. 10 óra Karácsony 2.napi istentisztelet – legátus szolgálatával

december 31. (péntek) este 18 óra Óév-záró istentisztelet

január 1. (szombat) du. 15 óra Új-évi istentisztelet

január 2. (vasárnap) de. 10 óra istentisztelet

Valamennyi alkalomra hívjuk és szeretettel várjuk a Testvéreket!

Sajnos a lassan másfél éve tapasztalható világjárvány nem kedvezett a gyülekezeti életünknek. Több alkalommal huzamosabban csak online közvetítés formájában vehettünk részt a vasárnapi istentiszteleteken és a hétközi alkalmakon. Amikor újra nyithattuk a templomot, többen nem mertek, vagy akartak visszatérni. Általános tapasztalat ez a gyülekezetekben, hogy megcsappant a templomlátogatók száma. Reménykeltő, hogy többen nálunk épp a járvány alatt, vagy után csatlakoztak hozzánk, de az elmaradtak mégis nagyon hiányoznak!

A GYÜLEKEZET – című (Stephen McQuoid-Skócia) könyv került a kezembe, de most nem könyvismertetőt szeretnék írni, hanem önvizsgálatra hívom magunkat a könyv segítségével.

„Isten nagyszerű ötlete

Minden vasárnap keresztyének milliói gyűlnek össze szerte a világon, hogy imádják Istent, és közösségi formában fejezzék ki keresztyén hitüket. Számos különféle felekezetet képviselnek, és

eltérő módon tartják az istentiszteleteiket. A hagyományaik és a felépítésük éppolyan különbözőek, mint az épületek stílusai, amelyekben összegyűlnek. A különbözőségek ellenére mindegyiküket az az alapvető vágy élteti, hogy találkozzanak egymással egy keresztyén közösségben.

Nem csak azért tesznek így, mert szeretnek együtt lenni, noha kétségkívül jól érzik magukat az összejöveteleiken, hanem mert felismerték, hogy valami nagyon mély jelentősége van, ha valaki része egy gyülekezetnek. A keresztyén gyülekezetet nem emberi szándék hozta létre, nem is valamely vallásos hagyomány, mely a századok folytán alakult ki Jézus Krisztus idejétől fogva. A gyülekezet sokkal inkább Isten tervének a szíve az emberiség számára, egy tevékeny család, melyben minden egyes keresztyénnek megvan a maga szerepe.”

Így kezdődik az I. fejezet, és már elgondolkozhatunk: így viszonyulunk mi is a gyülekezetünkhöz?

Három nagy fejezete van a könyvnek:

– Mit nevezünk gyülekezetnek?

– Miről szól a gyülekezet?

– Hogyan működik mindez?

Minden fejezet és alfejezet után ellenőrző – szembesítő kérdésekkel segíti a gondolkodásunkat, itt csak a „*Személyes szellemi egész-*

ségteszt” kérdéseit idézem. Hol tartok a kapcsolatomban Istennel?

„Ezt a szellemi egészségtesztet senki nem fogja leellenőrizni rajtad kívül. Egyszerűen csak add meg 1-től 10-ig, hogy szerinted hol állsz. Ha valamire 1-est írsz, azt jelenti, hogy nagyon gyenge vagy azon a bizonyos területen, a 10-es pedig azt, hogy nagyon erős.”

1. Mennyire fontos az ima az életedben? _____

2. Mennyire vagy éhes Isten Igéjére? _____

3. Milyen mértékben aggódsz a bűn miatt az életedben? _____

4. Mennyire vagy tevékeny a sze-

mélyes evangelizálásban? _____

5. Milyen mértékben tisztelnék mint keresztyént a nem-keresztyén barátaid vagy munkatársaid? _____

6. Mennyire vagy hajlandó engedelmeskedni Istennek, bármibe is kerül? _____

7. Milyen mértékben látható Jézus szeretete az életedben? _____

8. Mennyire fontos számodra az imádat? _____

Épüljünk, erősödjünk egyéni és közösségi hitéletünkben, hogy Isten országának tevékeny és elkötelezett munkásai lehessünk!

Reményiné Baló Gyöngyi

Újratervezés: 2021-es nyári hittantábor

Az idei hittantábor neve és fő gondolata az újratervezés volt. Ez Isten különös ajándéka, ugyanis a tábor anyagát készítő csoport, a KOEN még a járvány előtt készítette el az anyagokat, és minden teljesen új értelmet nyert ilyen körülmények között, amikor tavaly nem is tudtuk megtartani a tábort, és idén is sokáig bizonytalan volt, hogy sikerül-e.

Nagy öröm volt, hogy igaz, csak a gyülekezet gyerekeinek, de végül megtudtuk tartani a tábort. Csupán két hónappal előtte kezdtük el szervezni a dolgokat, így Isten segítsége is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy

idén végre tárt karokkal várhattuk a gyerekeket minden reggel.

A tábor lebonyolításából az egész gyülekezet kivette a részét, az idősektől, a szülőkön át az ifisekig. Voltak, akik az étkeztetésben segítettek, voltak, akiktől nagyon finom csemegéket kaptunk, és sokan voltak, akik együtt töltötték a tábor három napját a gyerekekkel. Mindenki, aki ott volt jól érezte magát, és hallott Isten jóságáról.

De nem csak a gyerekek tanulták meg, hogy ha bármi rosszra fordul, és úgy érezzük, hogy elvesztünk, Istent hívhatjuk segít-

ségül. Mindenki, aki részt vett a táborban, érezte Isten jelenlétét és segítségét, ami sokat segített abban, hogy szinte pillanatok alatt megszervezhessük a tábort, bizto-

sított volt minden feltétel, a lelkes táboroztatók és még lelkesebb táborozók, és korlátozások ellenére is egy jó hangulatú hittantábort tudtunk megtartani.

Páll Zoli

Csendeshét – Sarud 2021

Mindannyian érezzük, milyen nagyon megváltoztatta életünket az elmúlt két évben a pandémia. Alkalmazkodások sora várt ránk. Volt, amit könnyebben viseltünk, volt, amit nehezebben - amikor még istentiszteleten sem találkozhattunk, vagy tavaly, amikor a csendeshétünket sem tudtuk megtartani.

Isten gondoskodó kegyelmének hála idén nyáron újra együtt töltöttünk egy rövid hetet Sarudon, csendeshéten. Mindig nagyon várjuk ezt a hetet, mert ilyenkor több idő jut beszélgetésekre, az Ige olvasására, egymás mélyebb megismerésére, de talán idén még nagyobb volt a várákozás. Kivéve érkez-

tünk: vágytunk arra, hogy Isten közelségét újra közösen élhessük meg. Jöttünk, ahogy jöttünk: talán testileg megfáradva, vagy lelkileg meggyötörve, talán izgatottan, kíváncsian, feltöltődésre, új közösségi élményekre várva.

A közös beszélgetéseink alapja: Jézus lecsendesíti a tengert története (Mk 4,35-41) volt.

Talán első pillanatra meglepő volt a választás, hiszen ez egy nagyon ismert történet Jézus életéből, olyan sokszor beszéltünk már róla bibliaórákon, hallhattunk róla igehirdetéseket. Aztán az első igevers máris mindent megváltoztatót, helyretett számomra. „...**amikor este lett, így szólt hozzájuk (Jézus): Menjünk át a túlsó partra!**” Tudtam - és talán mondhatom

többszámban -, tudtuk, hogy ez a hívás mindannyiunknak szól. Hagyjuk otthon a hétköznapi munkáinkat, gondjainkat, mert Jézus hív, menjünk Vele. Érkezzünk meg a csendeshétre ne csak testben, hanem lelkileg is. Jézus hív a túlsó partra, hogy Vele együtt legyünk, csak rá figyeljünk, hogy még jobban elmélyülhessünk Isten ígében, és hogy az Ő Lelke által töltekezhessünk és erősödhessünk.

Elfogadva a hívást az Igeszakaszok új és új gondolatokat ébresztettek mindannyiunkban. Mint egy rózsa úgy nyíltak ki, kaptak új értelmet a már jól ismert szavak és gondolatok, arra is rámutatva, hogy Isten ígéje mindig tud újat adni, mindegy mennyire ismerjük. Az Ő szava újra és újra

megújul a lelkünkben.

Két csoportot alkotva beszélgettünk minden délelőtt, és éreztük, ahogy Isten lelke munkálkodik mindannyiunkban, segítve, hogy megnyíljunk egymásnak, őszintén tudjuk elmondani gondolatainkat, megosszuk nehézségeinket, de örömeinket is. Nem volt könnyű befejezni ezeket a beszélgetéseket, de talán pont ez a legjobb a csendeshéten, hogy nem is kell befejezni, csak abbahagyni, mert ott a délután, az este és akár az éjszakai is, hogy a Testvérekkel tovább folytassuk a gondolatokat.

De természetesen az igei alkalmon túl volt lehetőség játszani, focizni, ping-pongozni, fürdeni a Tiszatóban, biciklizni, vagy sétálni a tó körül és még sorolhatnám.

Az esti alkalmakra a Testvérek készültek és hithőseink közül

ismerhettünk meg párat. Így hallhattunk egy rövid előadást és egy kisfilmet Soós Géza életéről, aki a Soli Deo Glória ifjúsági szervezet alapítója volt. Megismerhettük Szabó Imre esperes életútját, küzdelmeit, aki a 20. század nehéz évtizedeiben végzett hatalmas egyházszerzői munkát.

Külön köszönjük gyülekeztünk ifiseinek segítségét, akik minden nap – amikor a felnőtteknek az igei alkalmak voltak – játszottak a gyerekekkel, ezzel is segítve, hogy mindannyian közösen lehettünk együtt az Ige körül.

A csendes hét befejezéséként vasárnap Poroszlóra mentünk, ahol úrvacsorás istentiszteleten lehettünk együtt a helyi gyülekezettel.

Váradí Ildikó

„**Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.**”

Máté 11,28

Templomunkhoz épülő harangtorony látványterve

"Kezdjük hát el az építkezést!"

Nehémiás 2,18

„Kezdjük hát el az építkezést!” (Nehémiás 2,18)

Ahogy már korábban is beszámoltunk róla, ezúton is szeretnénk megerősíteni azt a szándékunkat, hogy a meglévő templomépületünk mellé egy harangtoronyt építsünk. Ez a torony kettős funkcióval bírhat. Egyrészt magasságával és ég felé mutató csúcsával már messziről hirdetheti Isten dicsőségét és azt, hogy itt, Árpádföldön egy élő református gyülekezet, közösség gyakorolja hitét és igyekszik azt megélni templomában és azon kívül is. Másrészt a jelenlegi harangláb helyett ebben a toronyban kaphat helyet az istentiszteletre hívogató harang is, amelynek villamosítása is a tervek között szerepel.

A korábban csak álmainkban, legfeljebb hosszú távú tervek között szereplő elképzelés Isten kegyelméből közelebb kerülhetett hozzánk az által, hogy a tavalyi évben, a Bethlen Gábor Alapkezelő által meghirdetett „Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások támogatása” kategóriában meghirdetett pályázaton Egyházközségünk 14,5 millió forint támogatásban részesült a beruházás megvalósítására.

A terveket Berzsák Zoltán Pro Architectura és Nívódíjas építész (többek között az új Ráday Kollégium fő tervezője) és Nyikos László

építész készítik, akik a csömöri református templom megalkotói is voltak.

A látványtervek mutatják az elképzeléseket, melyekkel kapcsolatban így fogalmaztak a tervezők:

„A korábbi beszélgetések és a helyszíni tapasztalok alapján olyan épített tornyot képzeltünk el, ami akár lehetett volna az eredetileg megépített templom tornya is. Az elhelyezést az „építési hely” egyértelműen behatárolja, de azt gondoljuk, hogy ez ebben a formában nem rossz a templom egésze szempontjából.

Ahhoz viszont, hogy az épület részévé váljék, két fontos elemet hozzá illesztettünk. Az egyik – szerintünk funkcionális szempontból is szükséges – a templom előtt és mellett felemelt burkolt terület, benne akadálymentesített rámpával, ami egyrészt egy testté olvasztja a templomot és a tornyát, másrészt így a templomtér nem egy szűk lépcsőbe torkollik, hanem egy közösségi térbe, ahol a rámpa melletti támfal egyben padként is szolgál.

A másik elem egy kis pergola, ami vizuálisan összefogja a templom és torony tömegét.

A torony alapterülete cca. 9m², ami alkalmas lehet akár nyári konyhának, vagy egyéb célokra is.”

A végleges és pontos költségvetés jelenleg (lapzártakor) még készül. Az viszont bizonyos, hogy a pályázaton nyert jelentős összeg sem tudja majd fedezni a költségeket. Viszont nem is csak külső forrásból szándékozunk megvalósítani az építkezést, azt szeretnénk, ha gyülekezetünk magáénak érezné ezt a szép, és hisszük, hogy Isten dicsőségére végzett munkát.

Szeretettel és hálával fogadunk tehát minden felajánlást, adományt a Testvérektől erre a célra

a következő időszakban. (A kivitelezési munkákat 2022. szeptemberéig kell befejezni.)

Biztasson bennünket az idézett ige Nehémiás könyvéből, aki a fogságból hazatérve maga is hívogatta, bátorította Isten népét, hogy helyreállítsák a szent város, Jeruzsálem falait: „Jöjjetek, építsük fel! Erre ők így feleltek: Kezdjük hát el az építkezést! És hozzáfogtak nagy buzgalommal a nemes feladathoz.”

*Nyikos András,
Reményiné Baló Gyöngyi*

Hulladékgyűjtés avagy teremtésvédelem

2019-ben vettünk részt a Soulcon férfi szolgálat kihívásában. Ennek keretében a férfi identitásukban erősödhattünk. Itt a lelki fejlődés mellett a fizikai megerősítés, a gyakorlati hitélet is jelentős szerepet kapott. A résztvevőkben ezidőtájt fogalmazódott meg, hogy fontos lenne tenni többet a környezetünkért, úgy hogy szemetet szedünk a környezetünkben.

A kezdeményezést a mátyásföldi református gyülekezettel közösen meghirdettük és velük együtt indultak el a szemet gyűjtőakcióink. Gyűjtöttünk szemetet a Mátyásföldi repülőtér, a Szilaspaták környékén, Árpádföldön a Szlovák út mentén. Az alkalmak nemcsak

szemétszedésről szólnak. Az elején imádsággal kezdünk, hálát adunk Istennek a teremtett környezetért és kifejezzük szándékunkat, hogy egy csipetnyit szeretnénk javítani annak a helynek az állapotán ahol vagyunk, és kérjük az ő segítségét, hogy legyen velünk. Szemétszedés közben lehetőség nyílik beszélgetésekre, élmények megosztására, akár lelki dialógusok kialakítására is egymás között. A szemetet az önkormányzat illetékes osztályainak segítségével juttatjuk el a megfelelő helyre.

Azt gondoljuk, hogy keresztény emberként felelősségünk van a teremtett környezetünkért, és fontos, hogy meglássa a világ, hogy a

Krisztus követő emberek tesznek valamit a körülöttük lévő világért is. Jó látni azokat a világi, zöld kezdeményezéseket is, amik a kerületünkben elindultak, így a cinkotai Csobaj bánya megmentéséért szerveződött akciót, vagy a Mátyásföldi repülőtér tisztításáért, kialakításáért indított civil mozgalmat.

Szeretnénk keresztény nézőpontból is megjeleníteni, hogy a Föld és az univerzum Isten teremtése, és ránk bízta, hogy műveljük, hogy hódítsuk meg, és ezt felelősségteljes módon tegyük. Legyen

szerepünk abban, hogy az elrontott emberi működést valamilyen szinten megpróbáljuk helyrehozni azzal, hogy a rengeteg hulladékot megpróbáljuk eltüntetni. Tudjuk, hogy ezekkel az akciókkal nem oldódik meg a probléma, de mégis teszünk valamit azért, hogy a környezetünk élhetőbb legyen, hogy a Föld egy kis levegőhöz jusson azzal, hogy a hulladék nem nyomja el a zöld növényt és a földet. Várunk szeretettel mindenkit, havonta egyszer tudunk találkozni 2022-ben is.

Pordán Ákos

Noémi érkezése

„Bizony az Úr ajándéka a gyermek...” (Zsolt. 127.3.)

Istennek hála szeptember 23-án a Kistarcsai kórházban megszületett Dobos Noémi kislányunk. Amellett, hogy ő egy óriási ajándék a családuk számára, az Úr számtalan más módon is éreztette velem gondoskodását.

A kórházban többször is meg tapasztaltam ezt. Először is abban, hogy egy nagyon jó szülész doktornőhöz kerültem (a szeptemberi állapot szerint nem lehetett orvost választani). Pár nappal később vért kellett kapnom. Eleinte aggódtam, hogy lesznek-e mellékhatásai és ha igen, milyenek. De amikor a kezelést levezénylő orvos azt mondta, hogy ez a mennyiség a jelen körülmények között ajándék, rögtön tudtam, hogy ez az Úrtól érkezik. Így már hálával vettem a kezelést és az aggodalmak szinte teljesen elmúltak. További segítség volt, hogy emiatt a beavatkozás miatt külön kórterembe kerültem (a

megfigyelőbe), ahova nem nagyon kerültek újszülött babák (persze a sajátomon kívül). Aki rooming in rendszerben próbált már eltölteni egy éjszakát, tudja, hogy ez milyen nagy könnyebbség, mivel az anyámen kívül más baba sírását nem kellett hallgatnom. Így szülés után pár nappal szinte már kipihentnek mondhattam magam.

Hazaérve aztán a gyülekezet látott el minket komatállal, amiért ezúton is szeretnénk kifejezni nagy-nagy hálánkat. Áronnak is nagyon ízlett minden, egy alkalommal amikor éppen sütit falatozott, kijelentette, hogy ebből akkor ő jövő héten is kér! Emel-

lett számtalan olyan helyről is kapok segítséget, amire korábban nem is gondoltam. Testvérem, aki egyetemi tanulmányai mellett dolgozik is, rendszeresen jár ki hozzánk; új szomszédaink is sokat segítenek nekünk.

Jó látni, hogy Áron milyen nagy szeretettel és gondoskodással fordul a húga felé.

Az pedig, hogy Noémi jó evő és jó alvó baba, tényleg a legnagyobb ajándék mind közül! Nagyon várjuk, hogy bemutathassuk őt is a gyülekezetnek és vihessük majd magunkkal csendes hétre, nyári táborba. Addig is kívánunk mindenkinek áldott adventi készülődést és jó egészséget minden családtagnak.

Szeretettel: a Dobos család

**„Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít.
A világba jött, a világban volt,
általá lett a világ.”**

János 1,9-10

A LEGNAGYOBB AJÁNDÉK
és más klasszikus karácsonyi
történetek
(Harmat Kiadó, 2020.)

A könyv szerkesztője olyan népszerű írók tollából (mint Dickens, Stern, Van Dyke, Montgomery) válogatott ma már klasszikusnak számító történeteket, amelyek az ókori világtól a 20. századig kalauzolja az olvasót.

Az írások közös vonása, hogy bár eltérő korokban játszódnak, az év egyik legcsodálatosabb időszakáról, a karácsony varázsáról és örök értékeiről mesélnek.

A kötetben található novellák és elbeszélések többsége most először jelenik meg magyar nyelven.

MEGSZENTELT UTAK
Fedezd fel a saját utadat Istenhez!
Thomas, Gary
(Harmat Kiadó, 2017.)

Mindannyian másként imádkozunk és hitünk gyakorlása során nehézségekbe ütközhetünk, vagy mások útját próbáljuk követni.

A szerző ebben a művében feloldja a hitélet uniformizálásából fakadó frusztrációkat, és a vallásgyakorlás olyan formájára mutat rá, amelyben személyiségünk kiteljesedhet.

A Bibliából és saját életéből származó példákkal segít egyedi módon kinyilvánítani az Isten iránti szeretetünket.

Takács Kati

Mesélj nekünk, Jolika néni, neked honnan van a hited?

Én Sárospatakon születtem, Bodroghalász körzetben, és ott mindenki református, egy-két katolikus család kivételével. Teljesen természetes volt, hogy mi megyünk templomba, hogy keresztelkedés van, konfirmálás van. Szóval a vallásosság innen jött.

Isten először akkor érintett meg, amikor a konfirmációra készültünk. Szerencsénk volt Király Zoltán tiszteletes úrral, nagyon tudott bánni a gyerekekkel, szeretjük őt. Meg tudta velünk értetni a keresztyén vallás lényegét.

Hány éves voltál ekkor?

13 éves. Ott, akkor ez nem volt kérdés, természetes volt, hogy a maga idejében folytak az események. Ez volt a szokás a faluban. Így alakult a dolog az elején. *Ezek szerint a szüleid kicsi korodtól fogva vittek téged templomba, volt mire építkezni.*

Azt hiszem, élő hitű szüleim voltak, de nem beszélgettünk ezekről a dolgokról otthon. Egyszerűen természetes volt, hogy megyünk templomba.

Mi volt a konfirmációs igéd?

A Jel 2:10. „Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned kell: Ímé a Sátán egynéhányat ti közületek a

tömlöcbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságotok. Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.” Ezt kaptuk útravalónak akkor mindannyian. Kitartás a megpróbáltatásokban is, és hogy maradjunk hűek a hitünkhöz.

Mikor és hogyan kerültél Budapestre?

Már 18 éves koromban. Amikor elvégeztem a középiskolát, munkába kellett állnom, mert a család anyagi helyzete nem engedte, hogy nappali tagozaton tanuljak tovább. Otthon pedig nemigen volt munkahely. A nővérem ekkor már itt élt Budapesten, ide jött férjhez, és ő hívott, hogy itt keressék munkahelyet, ami mellett majd tanulhatok. Szóval eléggé kötött pályára állítottak engem, mert én a mai napig a sportot szeretem a legjobban, a humán tárgyakat meg a gyereke-

ket. A tanítás nagyon vonzott. De közgazdasági szakközépiskolába kellett járnom, mert az szakmát is ad. Egyébként nagyon jó iskola volt, jó alapot adott, a mérlegképes könyvelői oklevéllel kiegészítve ebből éltem végül is egész nyugdíjas koromig. Közben a TF-en megszereztem a segédedzői, majd az edzői képesítést, így a sport és a tanítás összefonódott. Akkor is és a mai napig is röplabdázok, és 30 éves koromig egy csapatot is edztem. Hétfévenként voltak a meccsek, rengeteg helyre vittem a lányokat.

A családi életetek miként alakult?

A férjemmel egy munkahelyen dolgoztunk, ott ismerkedtünk meg. Nagyon erősen katolikus családból származott, vegyes házasságban élünk. Az ő szülei részéről kikötés volt, hogy katolikus templomban kell esküdnünk. Nem volt semmi kifogásom ellene, mert szerintem ezek formalitások ma már. Az Isten egy. Úgyhogy én katolikus templomba is eljártam, és nagyon jó közösség volt ott. Azt is az én családomnak éreztem.

Gyereünk sajnos nem született. Én nagyon szerettem volna örökbe fogadni, de a férjem nem vállalta. Most már mondogatja, hogy miért nem voltam erőszakosabb, mert időről-időre, hullámokban ránk tör a gyerek, unoka

hiánya. De ezt nekünk így kell elfogadni. Az Úr valamiért így akarta.

Református közösséget akkor kezdtem keresni, amikor édesanyám idősebb lett, és a teleket nálunk töltötte. Akkor mi ketten eljártunk Rákosligetire, a református templomba. Az általános iskolás tanítóm fia volt ott a lelki pásztor, Szombathy Gyula.

A hit mindig megvolt az életemben, hol erősebben, hol gyengébben, de mindig jelen volt.

És az Árpádföldi református gyülekezetbe hogy kerültél?

Akkor, amikor nyugdíjas lettem. Előtte alig töltöttünk itt időt, mindig bejártunk a belvárosba dolgozni, csak aludni jártunk haza. A szívmitét után sokat kellett sétálni, és akkor fedeztem fel Árpádföldön a református templomot. Részt vettem egy vasárnapi Isten-tiszteleten, és az első pillanattól fogva úgy éreztem, hogy hazaértem. Azóta is nagyon jól érzem magam itt.

És most a nyugdíjas éveidet mivel töltöd?

Tudatosan készültem a nyugdíjas évekre. Egyszer láttam egy riportot és aztán később egy hírdetést a Magyar Hospice Alapítványtól, hogy önkénteseket keresnek. A tanfolyam elvégzése után a Szent Margit kórház onkológiai

osztályára osztottak be. Tulajdonképpen laikus pszichológusként szolgáltunk ott. Teával, rágcsálni valókkal kínáltuk az ott még reménykedő, kezelés alatt álló, gyógyuló betegeket, és akinek volt igénye, azzal elkezdtünk beszélgetni. Persze, volt, akin már nem lehetett segíteni. Jó érzés volt, hogy sokan örültek, ha közösen imádkoztunk, még azok is, akik egyébként nem voltak hívő emberek. Rengeteget kaptam ebben a szolgálatban, 10 évet töltöttem el így, sok ember élettörténetét hallgattam meg, és nagyon jó érzés volt, hogy tudtam segíteni elviselni a nehéz napokat. Pár éve visszatérhettem a legkedvesebb sportomhoz, a röplabdá-

hoz is: a Néri Szent Fülöp Általános iskolába járok, heti rendszerességgel. Az egyesületünk neve a Jószívért Közhasznú Egyesület. Többségében szív-és érrendszeri betegek a csapattagok, de vannak közöttünk egészséges fiatalok is. Befogadó társaság vagyunk.

Naponta imádkozom, és hála adok az Úrnak sok mindenért, többek között azért, hogy 71 éves koromban, egy szívmitéttel a hátam mögött még úzhatem kedvenc sportomat, a röplabdát.

Köszönöm szépen, Jolika. És mondd, mit szeretnél, kivel beszélgetünk legközelebb?

Barta Zsófi

**Áldott, békés karácsonyt
és boldog új évet kívánunk
minden kedves Testvérnek!**

RENDSZERES ALKALMAINK:

Istentisztelet: vasárnap 10:00 óra

Istentisztelet úrvacsoraosztással:

hónap első vasárnapja 10:00 óra

Gyermekistentisztelet: vasárnap 10:00 óra

Bibliaóra: kedd 18:00 óra

Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

Hivatal: kedd 17:00-18:00 óra
illetve megbeszélés szerint

KAPCSOLAT:

Árpádföldi Református Gyülekezet

Lelkipásztor: Nyikos András

Telefon: 0630/483-4638

e-mail: budapest-arpadfold@reformatus.hu

Bankszámlaszám: 12010879-01430756-00100005

Adószám: 18519156-1-42

Honlap: www.arpadfoldiref.hu

YouTube csatorna: Református Gyülekezet Árpádföld